

Wskazówki dotyczące oceny wiarygodności – informacje ogólne

ETAPY ANALIZY		☒ WYJAŚNIENIA
Przygotowanie do przesłuchania		
1	OBOWIĄZEK ORGANU PRZEKAZANIE INFORMACJI I WSKAZÓWEK	☐ Przed rozpoczęciem przesłuchania, organ prowadzący postępowanie informuje wnioskodawcę o konieczności uzasadnienia [złożonego] wniosku oraz przedstawia wskazówki w jaki sposób należy to zrobić. Dotyczy to całości trwającego postępowania.
2	OBOWIĄZEK ORGANU ZEBRANIE PODSTAWOWYCH INFORMACJI NA TEMAT WNIOSKODAWCY	☐ Podstawowe informacje (wiek, płeć, narodowość, pochodzenie etniczne, stan fizyczny/psychiczny, wykształcenie, status społeczny, religia, pochodzenie ze środowiska miejskiego/wiejskiego, krewni itp.) mogą zostać uzyskane drogą ustną lub za pomocą formularza. Jeżeli to potrzebne [należy] korzystać z pomocy tłumacza. Informacje te obejmują pytanie: „Dlaczego ubiegasz się o nadanie statusu uchodźcy?”, ale bez zagłębiania się w szczegóły dotyczące wniosku.
3	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE PRZYGOTOWANIE DO PRZESŁUCHANIA	☐ Osoba prowadząca postępowanie zapoznaje się z faktami dotyczącymi wniosku, weryfikuje ogólne i szczegółowe informacje o kraju pochodzenia, zbiera informacje dotyczące szczególnych elementów wniosku, analizuje indywidualne i ogólne okoliczności dotyczące wnioskodawcy, uwzględnia wszelkie wnioski wniesione przez członków rodziny i przygotowuje pytania na przesłuchanie.
Podczas przesłuchania		
4	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIA UDZIELENIE INFORMACJI I WSKAZÓWEK	☐ Na początku przesłuchania, osoba prowadząca postępowanie informuje wnioskodawcę o konieczności uzasadnienia wniosku oraz w jaki sposób należy to zrobić.
5	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE ODPOWIEDNIE PRZEPROWADZENIE WNIOSKODAWCY PRZEZ PRZESŁUCHANIE	☐ Osoba prowadząca postępowanie zadaje odpowiednie pytania, pozostaje bezstronna i obiektywna podczas przesłuchania – zarówno w komunikacji werbalnej i pozawerbalnej.
6	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE UWZGLĘDNIENIE INDYWIDUALNYCH I OGÓLNYCH OKOLICZNOŚCI DOTYCZĄCYCH WNIOSKODAWCY	☐ Osoba prowadząca postępowanie zadając pytania wnioskodawcy, analizując, oceniając i interpretując udzielone odpowiedzi oraz zadając pytania uzupełniające bierze pod uwagę takie czynniki jak: wiek, płeć, pochodzenie kulturowe i etniczne i/lub społeczno-kulturową tożsamość płci.
7	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE ZEBRANIE DOWODÓW MAJĄCYCH WPŁYW NA OCENĘ WNIOSKU	☐ W razie potrzeby osoba prowadząca postępowanie wykorzystuje wszelkie możliwe środki prowadzące do zgromadzenia całości istotnego materiału dowodowego, włączając dowody potwierdzające [powody ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy].
8	OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE UMOŻLIWIĆ WNIOSKODAWCY SKOMENTOWANIE I WYJAŚNIENIE WSZYSTKICH NIEKORZYSTNYCH USTALEŃ DOTYCZĄCYCH JEGO/JEJ WIARYGODNOŚCI	☐ Osoba prowadząca postępowanie umożliwia wnioskodawcy wyjaśnienie oczywistego braku [pewnych] szczegółów, omyłek, niespójności oraz faktów niemających potwierdzenia. Podczas trwania procedury, w każdym jej momencie, wnioskodawca ma prawo do ustosunkowania się i złożenia wyjaśnień dotyczących ustaleń, które mogą niekorzystnie wpłynąć na jego/jej wiarygodność. Osoba prowadząca postępowanie umożliwia wnioskodawcy odpowiednie warunki i wystarczający czas na realizację jej/jego prawa do uzasadnienia wniosku.
Po przesłuchaniu: Ocena oświadczeń złożonych przez wnioskodawcę i pozostałego materiału dowodowego		
9	OCENA WIARYGODNOŚCI WSZYSTKICH FAKTÓW MATERIALNYCH	☐ Podczas oceny wiarygodności wszystkich faktów materialnych, osoba prowadząca postępowanie analizuje wskaźniki wiarygodności w nawiązaniu do indywidualnych i ogólnych okoliczności dotyczących wnioskodawcy oraz czynnik, które wpływają na interpretację tych informacji przez tę osobę.
10	OCENA, KTÓRE FAKTY MATERIALNE ZOSTANĄ PRZYJĘTE	☐ Wnioskodawca może przedstawiać dodatkowe dowody (do oceny przez osobę prowadzącą postępowanie) do momentu wydania decyzji lub uzgodnić z osobą prowadzącą postępowanie, jakie dowody będzie mógł/mogła przedstawić w nadchodzącym okresie czasu, tak aby te zostały uwzględnione w decyzji. Osoba prowadząca postępowanie musi ocenić, które z faktów materialnych zostaną przyjęte, odrzucone oraz wzbudzają wątpliwości.
11	OCENA CZY POZOSTAŁE FAKTY, KTÓRE WZBUDZAJĄ WĄTPLIWOŚCI BĘDĄ UWZGLĘDNIONE NA KORZYŚĆ WNIOSKODAWCY	☐ Jeżeli [przedstawione] oświadczenia są generalnie spójne, wiarygodne i potwierdzone przez informacje o kraju pochodzenia, fakty, które nie są wsparte wystarczającym materiałem dowodowym, w tym informacją o kraju pochodzenia, lub jeżeli wzbudzają wątpliwości, należy uwzględnić na korzyść wnioskodawcy.
12	STWORZENIE LISTY WSZYSTKICH FAKTÓW MATERIALNYCH, KTÓRE ZOSTAŁY PRZYJĘTE LUB ODRZUCONE	☐ Fakty materialne, które zostały przyjęte stanowią podstawę analizy powadzonej na etapie II [postępowania], tj. podczas ustalania czy wnioskodawca ma uzasadnioną obawę przed lub dozna poważnej krzywdy.

Ocena wiarygodności – cel i zasady

Osoby prowadzące postępowania nie mają pełnej swobody w ocenie wiarygodności, [bowiem] muszą przestrzegać podstawowych praw i zasad Unii Europejskiej oraz zasad prawa administracyjnego Unii Europejskiej. Osoby prowadzące postępowania muszą współpracować z wnioskodawcą (art. 4(1) Dyrektywy Kwalifikacyjnej), ocenić wnioski w oparciu o przesłanki indywidualne biorąc pod uwagę określone elementy (art. 4(3) Dyrektywy Kwalifikacyjnej) oraz przyjąć, pod pewnymi warunkami, fakty nieoparte [odpowiednim materiałem dowodowym] (art. 4(5) Dyrektywy Kwalifikacyjnej). Ocena wniosku i wydana decyzja muszą być przygotowywane w oparciu o zasadę indywidualnego podejścia, obiektywizmu oraz bezstronności (art. 8(2) Dyrektywy Proceduralnej), zgodnie ze standardami prawa uchodźczego (art. 8(2)(c) Dyrektywy Proceduralnej), Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, Komitetu Przeciwko Torturom i zaleceniami UNHCR.

ZASADY I STANDARDY	KOMENTARZ	☒
PODZIAŁ OBOWIĄZKU [UZASADNIENIA WNIOSKU]	Obowiązek złożenia oświadczeń i przedłożenia dokumentów lub innych dowodów potwierdzających okoliczności [ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy] spoczywa z zasady na wnioskodawcy. Jednak także osoba prowadząca postępowanie ma obowiązek aktywnej współpracy z wnioskodawcą, w celu zgromadzenia wszystkich niezbędnych informacji. Obowiązek uzasadnienia wniosku jest wspólny.	☐
OCENA INDYWIDUALNA	Ocena wiarygodności musi być prowadzona w oparciu o indywidualne podejście uwzględniając okoliczności indywidualne i ogólne wnioskodawcy.	☐
OBIEKTYWNA I BEZSTRONNA OCENA	Przyznanie ochrony międzynarodowej nie jest procesem kontradiktoryjnym. Ocena wiarygodności musi zostać przeprowadzona w sposób obiektywny i bezstronny. Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma, że jej własne wartości, uprzedzenia i poglądy oraz stan emocjonalny i fizyczny mogą oddziaływać na obiektywizm oceny, dlatego powinna starać się ograniczać wpływ tych czynników.	☐
OCENA OPARTA NA DOWODACH	Jeżeli osoba prowadząca postępowanie przyjmuje lub odrzuca jakiś fakt, musi to poprzeć [odpowiednim] materiałem dowodowym. Ustalenia negatywnie wpływające na wiarygodność [wnioskodawcy] nie powinny opierać się na bezpodstawnych założeniach, subiektywnych spekulacjach, domysłach, stereotypach, intuicji ani przeczuciach.	☐
SKUPIENIE SIĘ NA ISTOTNYCH FAKTACH	Fakty materialne stanowią podstawę wniosku. Fakty poboczne nie są [taką podstawą]. Ocena wiarygodności powinna koncentrować się na tych faktach materialnych, które mają największe znaczenie dla sprawy. Niekorzystne ustalenia dotyczące wiarygodności muszą być istotne i nie mogą dotyczyć wyłącznie mało ważnych kwestii.	☐
MOŻLIWOŚĆ USTOSUNKOWANIA SIĘ DO NIEKORZYSTNYCH USTALEŃ	Każdy wnioskodawca ma prawo do bycia wysłuchanym (art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej). Obejmuje ono prawo do udzielenia wyjaśnień lub skomentowania faktów w odniesieniu do których osoba prowadząca postępowanie może mieć wątpliwości związane z wiarygodnością. Osoba prowadząca postępowanie powinna umożliwić wnioskodawcy złożenie wyjaśnień wobec wszelkich ustaleń, które mogą niekorzystnie wpływać na jego/jej wiarygodność.	☐
OCENA OPARTA NA CAŁOŚCI ZGROMADZONEGO MATERIAŁU DOWODOWEGO	Ocena wiarygodności musi opierać się na całości zgromadzonych informacji przekazanych przez wnioskodawcę i uzyskanych przez osobę prowadzącą postępowanie, włączając w to dodatkowe wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę dotyczące oczywistych niespójności, omyłek, niejasności czy faktów niemających potwierdzenia. Osoba prowadząca postępowanie nie powinna wyciągać wniosków dotyczących wiarygodności w oparciu o fakt, który jest traktowany w oderwaniu od innych.	☐
SZCZEGÓŁOWA I DOKŁADNA ANALIZA	Ponieważ wydawane decyzje mogą dotyczyć kwestii życia lub śmierci, każdy z przypadków zasługuje na szczegółową i dokładną analizę wszystkich zgromadzonych informacji. Wnioskodawca powinien mieć możliwość pełnego wyjaśnienia swojej sprawy. Wszystkie przedłożone dowody muszą być ocenione. Wydana decyzja musi opierać się na wszystkich dostępnych informacjach. Osoba prowadząca postępowanie musi wyjaśnić wszystkie wątpliwości.	☐
UWZGLĘDNIANIE WĄTPLIWOŚCI NA KORZYŚĆ WNIOSKODAWCY	Ponieważ wydawane decyzje mogą dotyczyć kwestii życia lub śmierci oraz pomimo dołożenia wszelkich starań przez osobę prowadzącą postępowanie i wnioskodawcę zmierzających do zgromadzenia materiału dowodowego, nadal może istnieć wątpliwość co do niektórych faktów. [Dlatego] należy je rozstrzygnąć na korzyść wnioskodawcy.	☐
DOKŁADNE USTALENIA ORAZ PODEJŚCIE STRUKTURALNE	Ocena wiarygodności określa, które fakty zostaną przyjęte, a następnie posłużą do ustalenia czy wnioskodawca ma uzasadnione obawy przed prześladowaniem/doznaniem poważnej krzywdy. Zasada rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść wnioskodawcy pozwala osobie prowadzącej postępowanie na wypracowanie jasnych wniosków dotyczących przyjęcia lub odrzucenia faktów materialnych, jeżeli są one wątpliwe. Podejście strukturalne zapewnia stosowanie odpowiednich standardów.	☐

Gromadzenie faktów: obowiązek wnioskodawcy do uzasadnienia wniosku [o udzielenie ochrony międzynarodowej]

Artykuł 4(1) Dyrektywy Kwalifikacyjnej stwierdza: „Państwa Członkowskie **mogą** uznać za obowiązek wnioskodawcy by ten wskazał, **tak szybko, jak jest to możliwe**, wszystkie elementy potrzebne do uzasadnienia wniosku o udzielenie międzynarodowej ochrony”.

Artykuł 4(2) Dyrektywy Kwalifikacyjnej wymienia **elementy** potrzebne do uzasadnienia wniosku, którymi są „oświadczenia wnioskodawcy oraz wszelka dokumentacja **będąca w posiadaniu wnioskodawcy**”.

Artykuł 4(5)(a) Dyrektywy kwalifikacyjnej wymaga, aby wnioskodawca **poczynił rzeczywisty wysiłek** by uzasadnić swój wniosek.

Artykuł 4(5)(b) Dyrektywy Kwalifikacyjnej wymaga, aby „zostało przedstawione **wystarczające wyjaśnienie** co do braku innych odpowiednich elementów”.

„ZASADNICZY” OBOWIĄZEK WNIOSKODAWCY DO UZASADNIENIA WNIOSKU

OBOWIĄZEK	☒	WYJAŚNIENIA	ELEMENTY	☒
1. POCZYNIĆ RZECZYWISTY WYSIŁEK	☐	Dowód może mieć formę ustną lub pisemną. Obejmuje oświadczenia wnioskodawcy oraz zeznania ekspertów, członków rodziny i innych świadków. Dowody mogą dzielić się na rzeczowe (przedmioty, blizny na ciele) [oraz] pisemne, rysunkowe, cyfrowe, elektroniczne, audiowizualne [czy] dotyczyć informacji o kraju pochodzenia. Materiał dowodowy obejmuje wszystko to, co potwierdza lub ma związek z faktami.	Wiek	☐
2. ZŁOŻYĆ OŚWIADCZENIA I PRZEDSTAWIĆ CAŁĄ DOKUMENTACJĘ POSIADANĄ PRZEZ WNIOSKODAWCĘ	☐	Obowiązek uzasadnienia wniosku przez wnioskodawcę nie obejmuje potrzeby udokumentowania lub przedłożenia dowodu na każdy fakt materialny, który został [wcześniej] przedstawiony. Oświadczenia wnioskodawcy same w sobie stanowią dowód i są wystarczające do uzasadnienia wniosku. W odniesieniu do niektórych faktów trudno jest przedstawić dokumenty i inne dowody.	Płeć	☐
3. UZASADNIĆ WNIOSK TAK SZYBKO, JAK JEST TO MOŻLIWE	☐	Osoba prowadząca postępowanie nie powinna mieć nadmiernych oczekiwań dotyczących tego, jakiego rodzaju dokumenty lub dowody wnioskodawca powinien posiadać lub być w stanie uzyskać. Ocena „rzeczywistego wysiłku” powinna uwzględniać indywidualne i ogólne okoliczności dotyczące wnioskodawcy, w tym możliwości pozyskania dokumentów lub innych dowodów.	Tożsamość, narodowość, pochodzenie etniczne	☐
4. UDZIELIĆ WYSTARCZAJĄCYCH WYJAŚNIEŃ CO DO BRAKU INNYCH ODPOWIEDNIICH INFORMACJI	☐	Wnioskodawca może zostać poproszony lub może sam chcieć przedstawić, dodatkowe, istotne oświadczenia lub inne dowody już po rozpoczęciu oceny [zebranego] materiału dowodowego. Interpretacja wyrażenia „tak szybko, jak to możliwe” musi być oparta na zrozumieniu indywidualnych i ogólnych okoliczności dotyczących danej osoby, które mogą utrudniać ujawnienie informacji lub możliwość pozyskania dodatkowych dokumentów i innych dowodów. Dotyczy to również uwzględnienia sytuacji w kraju pochodzenia wnioskodawcy.	Kraj pochodzenia lub miejsce dawnego zamieszkania	☐
		Osoba prowadząca postępowanie powinna wykazywać się elastycznością dotyczącą obowiązujących terminów i powinna interpretować je w nawiązaniu do momentu przekazania wnioskodawcy, w języku dla niego/niej zrozumiałym, informacji na temat obowiązku uzasadnienia wniosku. Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma tego, że proces przedstawiania i gromadzenia informacji i innych dowodów, jak również ocena tego materiału, nie jest procesem linearnym i może wiązać się z potrzebą pozyskania dodatkowych informacji dotyczących danych faktów.	Członkowie rodziny	☐
			Wykształcenie	☐
			Status społeczny	☐
			Pochodzenie z obszarów miejskich/ wiejskich	☐
			Religia	☐
			Dokumentacja	☐
			Zdrowie fizyczne/ psychiczne	☐
			Wcześniejsze wnioski o nadanie statusu uchodźcy	☐
			Powody ubiegania się o ochronę międzynarodową	☐

Gromadzenie faktów: obowiązek współpracy przez osobę prowadzącą postępowanie

Artykuł 4(1) Dyrektywy Kwalifikacyjnej stwierdza, że „**Obowiązkiem Państwa Członkowskiego jest dokonanie oceny odpowiednich elementów wniosku przy współudziale wnioskodawcy**”.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyjaśnił, że „zwykle to wnioskodawca powinien przedstawić wszystkie elementy niezbędne do uzasadnienia wniosku, lecz pozostaje faktem, że obowiązkiem Państwa Członkowskiego jest współpraca z wnioskodawcą na etapie określania istotnych elementów tego wniosku”.

OBOWIĄZEK OSOBY PROWADZĄCEJ POSTĘPOWANIE DO WSPÓŁPRACY [Z WNIOSKODAWCĄ]

OBOWIĄZEK	WYJAŚNIENIE
☒	
1. OBOWIĄZEK UDZIELENIA WNIOSKODAWCY INFORMACJI I WSKAZÓWEK	☐ <p>Nie można oczekiwać, że wnioskodawca będzie wiedział, że ma obowiązek uzasadnić swój wniosek, w jaki sposób ma wywiązać się z tego obowiązku oraz jakiego rodzaju fakty, dokumenty lub inne dowody mogą być istotne [dla rozstrzygnięcia sprawy]. Osoba prowadząca postępowanie informuje o tym wnioskodawcę w sposób oraz w języku dla niego/niej zrozumiałym. Osoba prowadząca postępowanie wzywa wnioskodawcę do przedstawienia dowodów, które w oczywisty sposób wspierają fakty materialne. Informuje również o terminach oraz środkach będących w dyspozycji wnioskodawcy, z których może skorzystać w celu dostarczenia wszystkich wymaganych elementów. Informacje te muszą być przekazane wnioskodawcy w terminie umożliwiającym jemu/jej wywiązanie się z obowiązku [uzasadnienia wniosku].</p>
↓	
2. ZAPEWNIENIE PRZEZ OSOBĘ PROWADZĄCĄ PRZESŁUCHANIE WŁAŚCIWEGO TOKU PRZESŁUCHANIA, POPRZEZ ZADAWANIE ODPOWIEDNIH PYTAŃ	☐ <p>Osoba prowadząca postępowanie doradza wnioskodawcy, aby zebrać wszystkie istotne informacje dotyczące faktów materialnych przedstawionych we wniosku. Osoba prowadząca postępowanie stosuje połączenie pytań otwartych, sondujących i zamkniętych, aby umożliwić wnioskodawcy uzasadnienie wniosku. Osoba prowadząca przesłuchanie jest bezstronna i obiektywna podczas prowadzonego wywiadu. Dotyczy to zarówno komunikacji werbalnej i pozawerbalnej. Treść zadawanych pytań powinna uwzględniać indywidualne i ogólne okoliczności dotyczące wnioskodawcy. Główną zasadą powinno zawsze być poszanowanie standardów oceny wiarygodności oraz godności wnioskodawcy.</p>
↓	
3. ZAPEWNIENIE WNIOSKODAWCY MOŻLIWOŚCI ZŁOŻENIA WYJAŚNIEŃ DOTYCZĄCYCH ZGROMADZONEGO MATERIAŁU, KTÓRY MOŻE NEGATYWNIE WPŁYWAĆ NA JEGO/JEJ WIARYGODNOŚĆ	☐ <p>Do momentu wydania decyzji w sprawie, wnioskodawca powinien mieć zapewnioną możliwość wyrażenia uwag do zgromadzonego materiału, który może negatywnie wpływać na jego/jej wiarygodność. Osoba prowadząca postępowanie wskazuje wszystkie niespójności, sprzeczności, rozbieżności, pominięcia i elementy niemające uzasadnienia w faktach, które wystąpiły podczas przesłuchania i przedstawia je wnioskodawcy. Może to wiązać się ze wskazaniem terminu kolejnego przesłuchania lub możliwości złożenia [dodatkových] wyjaśnień. Jeżeli zostaną one złożone, należy je przeanalizować przed podjęciem ostatecznej decyzji w sprawie.</p>
↓	
4. GROMADZENIE PRZEZ OSOBĘ PROWADZĄCĄ POSTĘPOWANIE MATERIAŁU DOWODOWEGO MAJĄCEGO ZNACZENIE DLA SPRAWY	☐ <p>Z powodu trudności dotyczących możliwości przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentów i innych dowodów w celu poparcia złożonych oświadczeń, osoba prowadząca postępowanie gromadzi materiał dowodowy i inne informacje mające związek z faktami materialnymi przedstawionymi przez wnioskodawcę. W razie potrzeby [gromadzi] wszelkie dowody na potwierdzenie tych faktów.</p>
4.1 INFORMACJA O KRAJU POCHODZENIA ORAZ INNE DOWODY	☐ <p>Osoba prowadząca postępowanie pozyskuje, w oparciu o środki własne, ogólne i szczegółowe informacje o kraju pochodzenia oraz inne dowody. Informacja o kraju pochodzenia powinna mieć związek ze sprawą oraz być dokładna, obiektywna, bezstronna, wiarygodna i dotyczyć odpowiedniego okresu czasu. Osoba prowadząca postępowanie ocenia oświadczenia złożone przez wnioskodawcę oraz inne informacje w świetle sytuacji w kraju pochodzenia lub poprzedniego miejsca zamieszkania oraz konkretnych dowodów związanych ze sprawą. Osoba prowadząca postępowanie przestrzega zasady obiektywizmu i bezstronności. Wymaga to zgromadzenia dowodów na potwierdzenie lub poparcie stwierdzonych faktów, a nie wyłącznie w celu ich oddalenia.</p>
4.2 ZASADA SZCZEGÓLWEJ ANALIZY	☐ <p>Osoba prowadząca postępowanie ocenia cały zgromadzony materiał zebrany w sprawie, biorąc pod uwagę indywidualne i ogólne okoliczności dotyczące wnioskodawcy. Osoba prowadząca postępowanie bierze pod uwagę również materiał, który sama zgromadziła. Osoba prowadząca postępowanie jest zobowiązana rozważyć wszelkie wątpliwości dotyczące tych informacji.</p>

Ocena wiarygodności

– czynniki, które należy wziąć pod uwagę

1/2

CZYNNIKI WPLYWAJĄCE NA WNIOSKODAWCĘ

Ocena wiarygodności musi być zgodna z prawem i standardami. Musi być prowadzona z uwzględnieniem indywidualnych i ogólnych okoliczności dotyczących wnioskodawcy. Okoliczności te obejmują kwestie związane z indywidualnymi elementami dotyczącymi wnioskodawcy (wiek, narodowość, pochodzenie etniczne, płeć, orientacja seksualna i/lub tożsamość płciowa, wykształcenie, status społeczny, religia, kultura, pochodzenie ze środowiska miejskiego/wiejskiego oraz zdrowie fizyczne i psychiczne), wcześniejszymi lub obecnymi doświadczeniami związanymi ze złym traktowaniem, torturami, prześladowaniem, doznanymi krzywdami lub innymi poważnymi naruszeniami praw człowieka. Ale również kontekst prawny, instytucjonalny, polityczny, społeczny, religijny, kulturowy kraju pochodzenia lub miejsca dawnego zamieszkania, sytuacją związaną z przestrzeganiem praw człowieka, poziomem przemocy i możliwością [uzyskania] ochrony ze strony państwa. Osoba prowadząca postępowanie powinna wyjść poza ograniczenia geograficzne, kulturowe, socjoekonomiczne, płciowe, związane z wykształceniem i religią, tak aby wziąć pod uwagę odmienne, indywidualne doświadczenia.

OGRANICZENIA I ZMIENNOŚĆ LUDZKIEJ PAMIĘCI	WYJAŚNIENIA
REKONSTRUKCJA	Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma tego, że ludzka zdolność do zapamiętywania, kodowania i przywoływania zdarzeń znacznie się różni [pomiędzy poszczególnymi osobami]. Informacje wzrokowe, ustne i dźwiękowe nie są zapisywane jako dokładne odzwierciedlenie zdarzenia, ale są rekonstruowane w momencie jego przywoływania. Ponowne przywoływanie [danego] zdarzenia nigdy nie będzie identyczne [z poprzednim]. Niespójność jest nieunikniona. Pamięć zmienia się z biegiem czasu, niekiedy w istotny sposób, zanika, a szczegóły są zapominane. W przypadku ponownego przytaczania (mówienia o danym zdarzeniu) pamięć [o zdarzeniu] może zanikać, zostać zniekształcona czy stać się mniej wyrazista.
PAMIĘĆ DOTYCZĄCA FAKTÓW, DAT I PRZEDMIOTÓW	Kodowanie informacji na temat dat, godzin, częstotliwości, czasu trwania i kolejności wydarzeń, nazw własnych, dosłownego [przebiegu] rozmów, szczegółów drugorzędnych oraz obecności przedmiotów codziennego użytku jest zawodne. Przywoływanie takich informacji może być trudne lub niemożliwe do zrealizowania. Takiego rodzaju wspomnienia są prawie zawsze rekonstruowane w oparciu o domysły, ocenę czy zgadywanie i rzadko kiedy są dokładne.
EMOCJE I PAMIĘĆ	Wysoki poziom emocji może negatywnie wpływać na kodowanie każdego zdarzenia. Przywoływanie informacji autobiograficznych jest determinowane przez nastroje.
OPOWIADANIE	Kontekst, w którym przywoływane są zdarzenia wpływa na ich odtwarzanie. Na pamięć wpływa zadane pytanie (zamknięte lub otwarte) i to w jaki sposób jest zadane. Pamięć jest podatna na sugestie, w większym stopniu jeżeli dana osoba jest w sytuacji stresowej, ma niską samoocenę lub postrzega osobę zadającą pytania jako nastawioną krytycznie lub negatywnie. Istnieje również różnica pomiędzy informacjami uzyskanymi podczas rozmowy bezpośredniej a [przedstawionymi] w formularzu wypełnianym samodzielnie [przez wnioskodawcę].
WPLYW TRAUMY NA PAMIĘĆ I ZACHOWANIE	Osoby, które mają za sobą traumatyczne przeżycia, często doświadczają symptomu unikania, tj. starają się nie myśleć i nie mówić o tym zdarzeniu. Mogą doświadczyć dysocjacji podczas wystąpienia lub odtwarzania traumatycznego doświadczenia, tj. nie są w stanie przypomnieć sobie niektórych lub całości traumy, dlatego że doświadczenie to nie zostało zakodowane. Mogą wykazywać obojętność i dystansować się od informacji [historii], które przedstawiają. Mogą również pamiętać wyłącznie wrażenia sensoryczne (emocje, odczucia, dźwięki, zapachy) lub doświadczać nagłych nawrotów urazu (flashbacks). Mogą również przedstawiać jedynie część doświadczeń lub wrażeń związanych z [traumą]. Zapamiętują jedynie część ważnych szczegółów, na których się skupiali, kosztem tych drugorzędnych. Detencja może mieć wpływ na zdolność do kodowania i odtwarzania specyficznych szczegółów związanych z wydarzeniami. [Dlatego] przywołując dane, bolesne doświadczenie mogą odwoływać się do wiedzy ogólnej (pamięci schematycznej) na temat zdarzenia.
STRACH I BRAK ZAUFANIA	Wnioskodawcy mogą nie mieć zaufania do przedstawicieli organów władzy lub tłumaczy. Niektórzy mogą być szczerze przekonani, że ich prześladowcy dysponują rozległą siecią kontaktów w innych państwach, włączając w to kraj, w którym ubiegają się o status uchodźcy. Ponadto wnioskodawcy mogą nie chcieć ujawniać pewnych istotnych faktów, obawiając się, że w ten sposób narażą życie swoich krewnych, przyjaciół lub współpracowników. Wnioskodawcy, których obawy związane są z płcią, przemocą seksualną, orientacją seksualną lub tożsamością społeczno-kulturową płci lub doświadczeniem handlu ludźmi mogą obawiać się odwetu ze strony rodziny, społeczności lub handlarzy ludźmi. Wnioskodawcy mogą obawiać się osób, które zorganizowały ich podróż i wjazd do kraju [, w którym ubiegają się o nadanie statusu uchodźcy].
KULTURA I ZWYCZAJE	Różnorodność kulturowa wpływa na komunikację. Rozumienie i interpretowanie informacji jest zdeterminowane kulturowo. Indywidualne środowisko kulturowe wpływa na sposób przekazywania oraz interpretowania informacji. Nieumiejętność rozpoznania względności [znaczenia] kulturowego słów, pojęć czy zamysłów może prowadzić do nieporozumień i wad w ocenie wiarygodności. Pojęcie czasu, odległości i miejsca może być prowadzone w różnych kulturach. Pojęcie czasu może różnić się od przyjętego w społeczeństwie zachodnim. Zdarzenia mogą być zapamiętane w odniesieniu do pory roku, uroczystości religijnych, świąt itp. Daty urodzenia i rocznic w niektórych kulturach mogą nie mieć znaczenia. Kultura i [przyjęte] normy wnioskodawcy mogą wpływać na sposób w jaki się wypowiada. Np. kobieta mogła spędzić całe swoje życie w odosobnieniu, nie kontaktować się z obcymi lub organami władzy czy jest przyzwyczajona do tego, że to mężczyzna wypowiada się w jej sprawach.
WYKSZTAŁCENIE	Poziom wykształcenia wnioskodawcy może wpływać na zdolność do wyrażania powodów związanych z ubieganiem się o status uchodźcy, odpowiedzi na zadawane pytania, włączając w to pytania dotyczące wiedzy ogólnej z zakresu historii, geografii, polityki, sytuacji socjoekonomicznej, jak również jej/jego rozumienie znaczenia niektórych zdarzeń.

Ocena wiarygodności – czynniki, które należy wziąć pod uwagę

2/2

CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA WNIOSKODAWCĘ	
PLEĆ SPOŁECZNO-KULTUROWA	Płeć społeczno-kulturowa definiuje tożsamość, status społeczny, rolę, odpowiedzialność oraz zależności pomiędzy członkami społeczeństwa. Role społeczno-kulturowe płci determinowane są przez konstrukcję społeczeństwa. Różnią się pomiędzy oraz wewnątrz społeczeństw i kultur. Również w związku z wiekiem, religią, pochodzeniem etnicznym i społecznym. Powstały w odpowiedzi na zmiany. Role społeczno-kulturowe płci wpływają na postawy, zachowania, rolę oraz zachowania mężczyzn i kobiet. Zwykle wiążą się z nierównością i brakiem równowagi pomiędzy kobietami i mężczyznami. Role społeczno-kulturowe płci wpływają na doświadczenia prześladowania lub poważnej krzywdy wśród kobiet i mężczyzn. [Wpływają] to na składane wnioski. Osoba prowadząca postępowanie powinna ocenić relację wnioskodawcy w kontekście jego/jej płci społeczno-kulturowej powiązanej z wiekiem, kulturą, religią, rodziną, pozycją socjoekonomiczną. [Osoba prowadząca postępowanie] powinna unikać wniosków, które oparte są na stereotypowym, powierzchownym, błędnym, lub nieprawidłowym postrzeganiu płci społeczno-kulturowej.
ORIENTACJA SEKSUALNA I / LUB TOŻSAMOŚĆ PŁCIOWA	Niektórzy wnioskodawcy będący osobami LGBTI mogli być zmuszeni do ukrywania swojej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej, aby uniknąć złego traktowania. Mogło to doprowadzić do wyrzeczenia się własnej tożsamości, cierpienia z tego powodu, poczucia wstydu, izolacji, nienawiści do samego/samej siebie oraz uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Takie osoby mogą z początku nie wyjawiać prawdziwych powodów ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy. Osoby te mogły również doświadczyć złego traktowania, dyskryminacji, nękania lub marginalizacji. Normy związane z płcią społeczno-kulturową mogą powodować trudności w rozmowie na te tematy [tj. na temat orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej]. Wnioskodawcy będący osobami LGBTI, które znajdują się na etapie akceptacji i przyjęcia swojej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej mogą zmienić oświadczenia składane podczas toczącego się postępowania. Ich doświadczenie determinowane jest przez kontekst kulturowy, ekonomiczny, rodzinny, polityczny, religijny oraz społeczny. Ma to wpływ na to w jaki sposób wypowiadają się na temat orientacji seksualnej lub tożsamości seksualnej. Osoba prowadząca postępowanie nie powinna opierać oceny wiarygodności na powierzchownym rozumieniu doświadczeń osób LGBTI lub na postawie błędnych/stereotypowych założeniach.
STYGMATYZACJA I WSTYD	Stygmatyzacja, wstyd, strach przed odrzuceniem przez rodzinę i społeczność mogą utrudniać ujawnianie faktów. Osoby, które doświadczyły przemocy ze względu na płeć często postrzegane są jako moralnie odpowiedzialne za to zdarzenie, bowiem [takie zachowanie] nie jest kulturowo akceptowane i przynosi wstyd. Takie osoby mogą doświadczać traumy, obwiniać się, wstydzić się, mogą również mieć zaniki pamięci i przeinaczać [pewne fakty]. Stygmatyzacja może również wyjaśniać brak dokumentów lub innych dowodów np. zgłoszeń o zdarzeniach lub informacji o kraju pochodzenia.
INNE CZYNNIKI	Wiek, status społeczny, zawód, religia i przekonania, pochodzenie ze środowiska wiejskiego lub miejskiego itp.

CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA OSOBĘ PROWADZĄCĄ POSTĘPOWANIE	
Zasada obiektywizmu i bezstronności zobowiązuje do przyjęcia takiego podejścia w ocenie wiarygodności, które ogranicza subiektywizm. Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma tego, że subiektywizm może objawić się poprzez:	
PROCESY MYŚLOWE	Jeżeli osoba prowadząca postępowanie sformułowała już wniosek, będzie bardziej skłonna dać wiarę tym dowodom, które go potwierdzają, nawet jeżeli jest on błędny. Efekt aureoli to określenie skłonności osoby prowadzącej postępowanie do wiary lub braku wiary we wszystko [co zostało przedstawione, powiedziane]. Efekt aureoli przypisuje największe znaczenie pierwszym wrażeniom, traktując informacje uzyskane później jako nieważne.
OKOLICZNOŚCI INDYWIDUALNE I OGÓLNE	Podczas oceny wiarygodności osoba prowadząca postępowanie nie powinna brać pod uwagę własnych okoliczności i doświadczeń życiowych („co w tej sytuacji zrobiłbym ja sam lub ktoś, kogo znam?”). Osoba prowadząca postępowanie powinna wiedzieć o wpływanie wykształcenia. Osoba prowadząca postępowanie nie powinna kierować się własnymi ocenami tego co jest możliwe a co nie. Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma tego, że jest bardziej skłonna dawać wiarę oświadczeniom, które mają związek logiczny lub są powiązane z jej/jego przekonaniem.
STAN UMYSŁU	Osoba prowadząca postępowanie nie może rozpoczynać oceny wiarygodności nastawiona sceptycznie, bowiem może to powodować uprzedzenie i zniekształcić [cały proces]. Osoba prowadząca postępowanie nie może się denerwować lub irytować jeżeli uznaje, że wnioskodawca kłamie. Bycie świadomym to lekarstwo na subiektywność.
KONTEKST POLITYCZNY, SPOŁECZNY I INSTYTUCJONALNY	Osoba prowadząca postępowanie powinna być świadoma tego, w jaki sposób na jej/jego nastawienie oraz postawę wpływa kontekst polityczny, społeczny i instytucjonalny związany z ograniczaniem napływu niedokumentowanych migrantów. Osoba prowadząca postępowanie musi pamiętać o tym, że priorytetem jest [zapewnienie] ochrony i zagwarantowanie praw podstawowych.
POWTARZALNY CHARAKTER ZADAŃ	Z powodu powtarzających się zadań, osoba prowadząca postępowanie może kategoryzować wnioskodawców do standardowych profili, [z góry] zakładając wiarygodność [lub jej brak].
ZOBOJĘTNIENIE, ZMĘCZENIE, DYSTANS, STRES I WΤÓRNA TRAUMA	Codziennie kontakty z relacjami dotyczącymi tortur, przemocy czy złego traktowania mogą wpływać na samopoczucie psychiczne. Nie dawanie wiary może stanowić strategię obronną, co wpływa na obiektywizm oraz bezstronność. Zbojętnienie może objawiać się poprzez nie dawanie wiary oraz brak zaangażowania w relacje przekazywane przez wnioskodawców.

Wskaźniki dotyczące wiarygodności

Ocena wiarygodności odnosi się do procesu gromadzenia odpowiednich informacji od wnioskodawcy, ich oceny w oparciu o informacje dostępne osobie prowadzącej postępowanie oraz wskazywaniu czy i które zeznania i inne dowody związane z elementami materialnymi sprawy zostaną przyjęte. Przyjęte fakty mogą być następnie wzięte pod uwagę przy analizie uzasadnionej obawy przez prześladowaniem oraz oceny rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy.

Wnioski [o nadanie statusu uchodźcy] powinny zostać zbadane a decyzje wydane [w oparciu o zasadę] indywidualnego podejścia, obiektywizmu oraz niezależności. Nie ma jednak niezawodnego i w pełni obiektywnego sposobu oceny wiarygodności faktów przedstawionych przez wnioskodawcę. Aby zmniejszyć subiektywizm, należy stosować wskaźniki dotyczące wiarygodności. Żaden pojedynczy wskaźnik nie jest pewnym wyznacznikiem wiarygodności lub jej braku. Osoby prowadzące postępowanie muszą być świadome założeń będących podstawą każdego ze wskaźników oraz zrozumieć czynniki i okoliczności, jakie mogą sprawić, że nie będą miały one zastosowania i/lub będą nieprzydatne w określonych przypadkach (patrz rozdział „Czynniki wpływające na ocenę wiarygodności”).

WSKAŹNIKI WIARYGDNOŚCI	WYJAŚNIENIA
WYSTARCZAJĄCA ILOŚĆ SZCZEGÓŁÓW ORAZ KONKRETÓW	Osoba prowadząca postępowanie musi ocenić czy poziom i charakter szczegółów przedstawionych przez wnioskodawcę jest uzasadniony i odpowiedni biorąc pod uwagę ogólną i osobistą sytuację wnioskodawcy (wiek, płeć, region pochodzenia, wykształcenie itd.).
SPÓJNOŚĆ WEWNĘTRZNA	Spójność wewnętrzna odnosi się do związku pomiędzy przesłuchaniem lub oświadczeniami pisemnymi i ustnymi wnioskodawcy lub pomiędzy oświadczeniami oraz dokumentami lub innymi dowodami przedstawionymi przez wnioskodawcę. Wymagana jest zgodność, brak sprzeczności oraz różnic w przedstawianych informacjach.
ZGODNOŚĆ OŚWIADCZEŃ WNIOSKODAWCY Z INFORMACJAMI PODAWANYMI PRZEZ CZŁONKÓW RODZINY LUB ŚWIADKÓW	Zgodność faktów przedstawionych przez wnioskodawcę z wszelkimi oświadczeniami złożonymi przez osoby od niego zależne, innych członków rodziny lub świadków może być postrzegana za wskaźnik wiarygodności.
ZGODNOŚĆ OŚWIADCZEŃ WNIOSKODAWCY Z DOSTĘPNYMI INFORMACJAMI OGÓLNYMI I SZCZEGÓŁOWYMI, W TYM INFORMACJAMI O KRAJU POCHODZENIA	Osoba prowadząca postępowanie musi ocenić wiarygodność istotnych faktów przedstawionych przez wnioskodawcę w świetle informacji ogólnej na temat kraju pochodzenia lub miejsca dawnego zamieszkania. Również informacji o kraju pochodzenia, która jest dokładna, obiektywna, bezstronna, wiarygodna i dotyczy odpowiedniego okresu czasu oraz konkretnych, dostępnych informacji. Ale również innego rodzaju ekspertyzy (medyczne, antropologiczne, analizy językowe czy analizy dokumentów).
PRAWDOPODOBIENSTWO	Prawdopodobieństwo związane jest z tym co wydaje się być sensowne, możliwe i prawdopodobne. Osoba prowadząca postępowanie musi zwrócić szczególną uwagę na to, aby nie wyciągać wniosków na temat wiarygodności w oparciu o subiektywne założenia, uprzedzenia, domysły oraz spekulacje. Ocena wiarygodności powinna być przeprowadzona w oparciu o dowody, które są niezależne, obiektywne, wiarygodne i odnoszące się do odpowiedniego okresu czasu.

Strukturalne podejście do oceny wiarygodności

Procedura rozpatrywania wniosku o nadanie ochrony międzynarodowej opiera się na dwóch etapach. Pierwszy etap polega na zgromadzeniu odpowiedniej informacji, wskazaniu faktów materialnych wniosku i określeniu, które z oświadczeń i innych dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę mogą zostać przyjęte. Drugi etap polega na analizie uzasadnionej obawy przez prześladowaniem oraz oceny rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy.

ETAPY	WYJAŚNIENIA	☒
ETAP 1: Ocena wiarygodności oświadczeń wnioskodawcy i innych dowodów		
Uwaga: Do czasu podjęcia decyzji wnioskodawca powinien mieć możliwość wyrażenia uwag co do niekorzystnych ustaleń w jego/jej sprawie		
KROK 1: ZBIERZ WSZYSTKIE INFORMACJE, ABY UZASADNIĆ WNIOSEK	Wszystkie oświadczenia oraz inne dowody uzasadniające wniosek muszą zostać zgromadzone przez wnioskodawcę i osobę prowadzącą postępowanie. Dowody dotyczące wniosku mogą być przekazywane przez wnioskodawcę lub zbierane przez osobę prowadzącą postępowanie, aż do momentu podjęcia decyzji. Ponieważ wnioskodawca może nie znać przesłanek do udzielenia ochrony międzynarodowej, analiza faktów dotyczących wniosku powinna być szeroka.	☐
↓		
KROK 2: USTAL ISTOTNE FAKTY	Po zebraniu wszystkich faktów dotyczących danej sprawy, osoba prowadząca postępowanie ustala, które z nich dotyczą przesłanek do nadania ochrony międzynarodowej. Decyzje dotyczące przyznania statusu uchodźcy powinny być podjęte na podstawie oceny faktów materialnych dotyczących wniosku. Fakty materialne odnoszą się do sedna treści wniosku i muszą być jasno określone.	☐
↓		
KROK 3: OCEŃ WIARYGODNOŚĆ KAŻDEGO FAKTU MATERIALNEGO	Podczas oceny wiarygodności wszystkich faktów materialnych, osoba prowadząca postępowanie odpowiednio analizuje czynniki wskazujące na wiarygodność, w świetle indywidualnych i ogólnych okoliczności dotyczących wnioskodawcy, jak również czynników, które wpływają na interpretację tych informacji przez osobę prowadzącą postępowanie	☐
↓		
KROK 4: USTAL, KTÓRE FAKTY MATERIALNE SĄ		
↓	↓	↓
1 Do zaakceptowania Fakty zaakceptowane są spójne, odpowiednio szczegółowe i wiarygodne, niezależnie od tego, czy są poparte dokumentami i innymi dowodami.	2 Do odrzucenia Odrzucone fakty nie są wystarczająco szczegółowe, są niespójne i nie mają oparcia w rzeczywistości.	3 Niepewne Fakty niepewne to takie, które nie są poparte dokumentami lub innymi dowodami, lub wobec, których istnieje wątpliwość.
		↓
KROK 5: ROZWAŻ, CZY FAKTY NIEPEWNE POWINNY ZOSTAĆ UWZGLĘDNIONE NA KORZYŚĆ WNIOSKODAWCY	Rozważ czy nie należy rozpatrzyć na korzyść wnioskodawcy faktów, które budzą wątpliwości, jeżeli całokształt oświadczeń jest spójny, wiarygodny i zgodny z informacją o kraju pochodzenia, a jakiegokolwiek wyjaśnienia wnioskodawcy dotyczące sprzeczności, niespójności, ominięć i elementów nie mających poparcia w faktach są zasadne.	☐
↓		
PISEMNA DECYZJA: OKREŚL JASNO, KTÓRE FAKTY ZOSTAŁY ZAAKCEPTOWANE, A KTÓRE ODRZUCONE I OKREŚL POWODY	Wskaż wszystkie zaakceptowane fakty materialne, które będą uwzględniane podczas etapu 2 – analizy uzasadnionej obawy przez prześladowaniem oraz oceny rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy. Będą to fakty materialne przyjęte na etapie "krok 4" jak również te rozpatrzone na korzyść wnioskodawcy na etapie "krok 5". Podaj powody przyjęcia lub odrzucenia każdego z faktów materialnych.	☐
ETAP 2: Analiza uzasadnionej obawy przez prześladowaniem oraz oceny rzeczywistego ryzyka doznania poważnej krzywdy.		